

Den følgende sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring af loven om indkomstskat til Københavns kommune m. m.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4744; udvalgets tillægsbetænkning findes i tillæg B. sp. 495).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ordføreren (Heising): Siden lovforslagets anden behandling i tinget har udvalget afholdt et møde, hvor det imidlertid ikke lykkedes at komme til enighed om forslaget. På udvalgsflertallets vegne skal jeg anbefale, at man stemmer for lovforslaget i dets forelagte form.

Rager: Jeg vil gerne udtale min beklagelse over, at det ikke er lykkedes her i tinget at nå til enighed om det foreliggende lovforslag. Jeg skal ikke komme ind på principielle spørgsmål, der kunne rejses ved behandlingen af det lovforslag, vi nylig har vedtaget; derimod var der nok forskellige ikke principielle spørgsmål, som kunne omtales i forbindelse med det lovforslag, det her drejer sig om. Det ærede medlem hr. Aksel Møller udtalte jo også ved anden behandling, at det egentlig var betænkeligt, at man i hovedstadskommunerne hævede grænsen fra 800 til 1 500 kr.; det var efter det ærede medlems mening et altfor stort spring. Ja, naturligvis er det et spring fra 800 til 1 500 kr., men det ærede medlem talte ikke om, hvor mange år det er siden, man sidst sprang, og hvis det ærede medlem ville prøve at undersøge det, tror jeg, han ville komme til det resultat, at det lovforslag, som her er forelagt, og hvorefter de 800 kr. hæves til 1 500 kr., i virkeligheden giver en ganske overordentlig moderat, måske for ringe ændring.

Det havde, synes jeg, været heldigt, om man havde kunnet enes om dette lovforslag. Specielt beklager jeg, at der her skal komme en indsigelse fra en af hovedstadskommunerne. Jeg beklager stadig, at den „lille politik“ skal gælde indenfor hovedstadsområdet. Efter at de efter mit skøn urigtige indlemelsesplaner er skrinlagt, må vi hurtigst

muligt se at komme frem til en hovedstadsordning, der gør ret og skel til alle sider, men det når vi ikke, hvis der fra nogle kommuner stadig føres en „lille politik“ — for således vil jeg betegne den politik, som det ærede medlem hr. Aksel Møller her har gjort sig til talsmand for. Der var noget vist forjættende i de udtalelser, det ærede medlem fremkom med, da han sagde, at han ville ikke ulejlige os med, at vi skulle stemme et ændringsforslag ned, og derfor ville han ikke stille det. Hvis det ærede medlem og hans parti i fremtiden ville lade være med at ulejlige os med alle de ændringsforslag, som de ved bliver stemt ned, ville de gøre det lidt lettere for os.

Efter disse bemærkninger vil jeg sige, at jeg til en vis grad synes, de to sager, vi her afslutter, er blevet behandlet lidt forkert, idet man efter første behandling henviste dem begge til behandling i samme udvalg. Mit parti valgte mig ind i det udvalg, men jeg var klar over, at de spørgsmål, som vedrørte bykommunerne ude omkring i landet og landkommunerne, var af en væsentlig større betydning end det, det drejer sig om for hovedstadens vedkommende. Da jeg var blevet klar over det, og da vi i vort parti råder over en så dygtig og i skatteforhold så indlevet mand som det ærede medlem hr. Axel Sørensen, bad jeg mig fritaget for udvalgshvervet, som blev overdraget det ærede medlem hr. Axel Sørensen; men resultatet blev altså, at lovforslaget her, som jeg egentlig havde troet ville gå igennem uden indsigelser, alligevel har været til diskussion i udvalget. Vi må jo ikke røbe, hvad der er sket i et udvalg. Jeg ved ganske vist ikke, om det også gælder de medlemmer, som ikke har været medlemmer af udvalget, således at de heller ikke har lov til det; men for ikke at komme i konflikt med formanden vil jeg gå ud fra, at heller ikke det, jeg ved fra udvalget, kan jeg omtale. Jeg tror imidlertid, der har fundet forhandlinger sted, som jeg gerne ville have deltaget i, og jeg vil derfor spørge, hvorfor i alverden de to lovforslag skulle henvises til samme udvalg. Det gør måske ikke noget for alle de partier, der er udvalgsberettigede med mere end 1 medlem, men for os andre, som kun har ret til 1 medlem, kommer det i et tilfælde som dette til at virke som en hensynsløshed, som jeg ikke tror i almindelighed vil virke